

การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม
แบบ 4W 1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

The Development of English Speaking Ability yhrough the Use of 4W 1H
Technique of Prathomsuksa 1 students

มยุรา ชาติทรัพย์สิน¹

จันทร์พา ทัดภูธร²

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงทดลองครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H 2) ศึกษาความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 4) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้ใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดดอนพัฒนาราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ 2) แบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 85.21 และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 2) นักเรียนมีความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 92.85 และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.15 3) ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมีคะแนนความสามารถเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 50 มีคะแนนเท่าเดิม คิดเป็นร้อยละ 35.71 และมีคะแนนลดลง คิดเป็นร้อยละ 14.29 4)ความพึงพอใจนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 0.35)
คำสำคัญ : ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ, เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W 1H, ความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ, ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

¹ นักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตย์

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันวิวัฒนาการรอบด้านกำลังก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา ด้านการสื่อสาร ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเทคโนโลยี และด้านอื่น ๆ อีกมากมาย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเตรียมความพร้อมทุกด้านเพื่อสามารถพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน ด้านการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ได้มีการมุ่งเน้นเป็นอย่างยิ่งในด้านทักษะที่จำเป็นและสำคัญ สำหรับทักษะด้านการสื่อสารในยุคนี้ ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับภาษาอังกฤษ ถือว่ามีความจำเป็นอย่างมาก ถือเป็นภาษาสากลในการสื่อสาร เปรียบเสมือนประตูแห่งการเปิดโลกกว้างและเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การพัฒนา ตลอดจนการสืบค้นเรื่องที่สนใจได้อย่างไร้ขีดจำกัด การจัดการศึกษาในปัจจุบัน จึงต้องปรับให้ทันกับสถานการณ์โลกที่เต็มไปด้วยความรู้และข้อมูลที่เพิ่มขึ้น ต้องพัฒนาการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้โอกาสผู้เรียนทุกคนได้มีเรียนรู้ เพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดทั้งในการแก้ปัญหา วิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ ก้าวทันต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ, 2553)

ดังนั้นหากการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของผู้เรียนภาษาอังกฤษไม่ประสบความสำเร็จ เปรียบเสมือนการเรียนรู้ถูกจำกัดไว้ ขาดโอกาสในการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ ขาดโอกาสในการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ และการเสนอความคิดเห็น ที่อาจเป็นกุญแจดอกสำคัญสู่ความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องกลับมาให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง และมุ่งให้เกิดผลสำเร็จแก่ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่เพียงแต่สร้างความแข็งแกร่งในการใช้ภาษาอังกฤษเท่านั้น หากแต่ยังมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) และสามารถนำความสามารถทางภาษาในทักษะต่าง ๆ ไปพัฒนาตนเอง ตลอดจนพัฒนาประเทศชาติได้อีกด้วย

ทักษะทางด้านภาษามีอยู่ 4 ทักษะ ได้แก่ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งในบรรดาทักษะเหล่านั้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดและมีจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537: 167) ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะสำคัญที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด เช่นเดียวกับ Ur (1998) ได้ให้ ความคิดเกี่ยวกับเหตุผลที่ต้องพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษา และช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่ควรได้รับการพัฒนาเป็นอันดับแรกก่อนทักษะการใช้ภาษาด้านอื่น

สำหรับประเทศไทย วิชาภาษาอังกฤษได้กำหนดให้จัดการเรียนการสอนอยู่ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ นักเรียนแทบไม่มีโอกาสได้พูดหรือใช้ภาษาอังกฤษจริงในชีวิตประจำวัน นอกจากการเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเท่านั้น ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าวนี้นสอดคล้องกับ Shumin (1997) ได้ให้ความเห็นว่า การพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากยิ่ง สำหรับผู้เรียน ผู้เรียนมักพูด

ภาษาอังกฤษได้ไม่ดี ขาดความคล่องแคล่วในการใช้โครงสร้างภาษาและ ส่วนต่าง ๆ เนื่องจาก ผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตลอดจน การขาดความ เข้าใจในสภาพความเป็นจริงทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ แม้ว่าเป็นทักษะที่ทำให้เกิดการเรียนรู้เป็น อันดับแรก แต่ปัจจุบันก็ยังพบว่า มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดดอนพัฒนาราม มีผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนขาดความมั่นใจในความถูกต้องของคำ การออกเสียงพูด ขาดความมั่นใจในตนเอง กลัวการพูดผิด ทำให้เกิดเป็นเจตคติด้านลบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเกิดจากการ ขาดแรงจูงใจในการเรียน ครูเป็นผู้สอนและเล่าเหตุการณ์ตามประสบการณ์ให้นักเรียนฟังเท่านั้น จึงทำให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่นักเรียนไม่ให้ความสนใจอย่างที่ควร ซึ่งจากการประเมินทักษะ การพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่สามารถพูดสื่อสารพื้นฐานในชีวิตประจำวันได้

ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริม ทักษะการพูดแก่นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น พบว่า เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H เป็นกลวิธีการถามและตอบคำถามที่เป็นเครื่องมือสำหรับกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถามโดยใช้ กระบวนการคิดหาคำตอบด้วยตนเอง และสรุปแนวคิดได้ด้วยตนเอง (กิตติชัย สุทธาสีโนบล, 2541) ซึ่งสอดคล้องกับ คณิงนิจ รุ่งโรจน์. (2556, น.3-4) กล่าวว่า ทักษะการตั้งคำถามจัดเป็น ทักษะที่สำคัญของการสอนภาษาต่างประเทศ เพราะผู้สอนและผู้เรียนจำเป็นต้องมีปฏิสัมพันธ์กัน ในการโต้ตอบ พูดคุยสื่อสารกันตลอดเวลา เพื่อให้มั่นใจว่ามีความเข้าใจตรงกัน คำถามที่ใช้ถาม ต้องกะทัดรัด ไม่ยาวหรือซับซ้อนจนเกินไป ผู้เรียนสามารถโต้ตอบได้ตรงประเด็น คำถามที่ดี จะต้องเตรียมไว้ล่วงหน้า การถามอย่างเดียวไม่พอ ผู้สอนควรสนใจฟังคำตอบของนักเรียน ถ้าเขา ตอบไม่ถูก ผู้สอนควรจะใช้คำถามให้ง่ายขึ้น หรือช่วยแก้ไขข้อบกพร่อง รูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษสำหรับประโยชน์ของการใช้เทคนิคการตั้งคำถามช่วยให้นักเรียนกับครูสื่อความหมาย กันได้ดีขึ้น

เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H ถือเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่สำคัญ ที่มุ่งพัฒนา กระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งเป็นคำถามที่ ง่ายไปถึงยากตามความเหมาะสมแก่ผู้เรียน ที่สามารถพัฒนาความคิดผู้เรียน ถามเพื่อให้ผู้เรียนใช้ ความคิดเชิงเหตุผล เพื่อจะตอบคำถามเหล่านั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (กิตติชัย สุทธาสีโนบล, 2541) การใช้คำถามเป็นกลวิธีการสอนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการคิด การตีความ การไตร่ตรอง การถ่ายทอดความคิด สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงการจัด กระบวนการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

จากปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับความบกพร่อง ของทักษะการพูดที่เป็นส่วนสำคัญในการสื่อสารในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาความสามารถทางการ พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดดอนพัฒนาราม โดยใช้เทคนิคการ

ตั้งคำถาม แบบ 4W1H ซึ่งเป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่อาจสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการพูด ทำให้เกิดการเรียนรู้ตลอดจนไปสู่การนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H
3. เพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้ใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัยมีดังนี้

1. นักเรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H เมื่อเรียนรู้ผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม เพิ่มขึ้น คงที่ หรือลดลง
4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H อยู่ในระดับ มาก

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย
กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดดอนพัฒนาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำนวน 14 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
ตัวแปรต้น
การใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H

ตัวแปรตาม

- 1) ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2) ความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 3) ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H
3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนวัดดอนพัฒนาราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 What do I have ?

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Colors

การเรียนรู้ที่ 3 My body

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 What is this ? / What is that ?.

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H
2. แบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

แบบ 4W1H

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการตั้ง

คำถาม แบบ 4W1H

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดดอนพัฒนาราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. อธิบายและชี้แจงแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 4 W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

2. ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ 20 ชั่วโมง แต่ละแผนครูได้ทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ เป็นรายบุคคล โดยให้นักเรียนจับคู่กัน คนเก่งคู่กับคนอ่อน หรือคนปานกลางคู่กับคนอ่อน และ เก็บคะแนนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการจำคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ หลังจากใช้การเรียนรู้ในแต่ละหน่วยโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H เพื่อเก็บคะแนน

4. หลังจากเรียนรู้ไปแต่ละหน่วยการเรียนรู้แล้ว และบอกให้นักเรียนกลับไปทบทวน คำศัพท์ที่เคยเรียนทั้งหมด เว้นระยะเวลา 2 สัปดาห์ ได้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัด ความสามารถในการจำคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 2 ซึ่งชุดเดียวกับครั้งที่ 1 เพื่อวัดความ คงทนของการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ

5. เมื่อเรียนรู้ครบทุกหน่วยการเรียนรู้ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มี ต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H

6. เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดนำไปประมวลผลและวิเคราะห์

7. สรุปผล อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำผลแบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัด ความสามารถในการจำคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ความคงทนในการจำคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่า ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. ประมวลผลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปแปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

3. ประมวลผลและอภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1) ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 14 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และไม่ผ่านเกณฑ์มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29

2) ความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังจากการใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H จำนวน 14 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำ กว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ จำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 92.86 และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14

3) ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังจากการทดสอบความสามารถในการจำคำศัพท์ครั้งที่ 1 เว้นระยะเวลา 2 สัปดาห์ทดสอบครั้งที่ 2 โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม พบว่า นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 92.86 และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 นักเรียนมีคะแนนความสามารถเพิ่มขึ้นจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 50 มีคะแนนความสามารถเท่าเดิมจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 มีคะแนนความสามารถลดลงจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29

4) ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยคือ ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.26) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 0.35) และด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.40) ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดดอนพัฒนาราม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1) ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 14 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และไม่ผ่านเกณฑ์มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งตามปกตินักเรียนจะไม่ได้รับการฝึกฝนในลักษณะดังกล่าวนี้ เนื่องจากที่โรงเรียนไม่เน้นการฝึกในภาคปฏิบัติ ดังนั้นนักเรียนจึงสนใจที่จะเรียนการพูดและตื่นเต้นทุกครั้งที่มีการเรียนและการสอบ จะเห็นได้ว่า คะแนนของความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน นักเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับดี ได้แก่ ด้านการออกเสียง ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับดี คะแนนเฉลี่ย 2.46 ด้านไวยากรณ์ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 2.23 ด้านคำศัพท์ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับดี คะแนนเฉลี่ย 2.75 ด้านความคล่องแคล่วค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 2.14 ดังที่ Finochiaro and Brumfit (1983) เสนอกิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนทักษะการพูดซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ คือ ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม หรืออาจให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน หรือให้บอกลักษณะวัตถุสิ่งของต่าง ๆ จากภาพ เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของสันติ ดารกะพงษ์ (2561) ศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม - ตอบ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 88.57 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์

จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.42 2)นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และระดับพอใช้จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28

2) ความสามารถในการจำและความคงทนของการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังจากการใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H จำนวน 14 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ จำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 92.86 และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 และเมื่อทดสอบผ่านไป 2 สัปดาห์ พบว่านักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ จำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 92.86 และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เว้นระยะเวลา 2 สัปดาห์ ใช้แบบทดสอบชุดเดิมทดสอบอีกครั้ง ปรากฏว่า นักเรียนจำนวน 14 คน นักเรียนมีคะแนนความสามารถเพิ่มขึ้นจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 50 มีคะแนนความสามารถเท่าเดิมจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 มีคะแนนความสามารถลดลงจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 การที่นักเรียนมีคะแนนลดลงเนื่องจากความสับสนในการจำคำศัพท์บางคำเท่านั้นในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Colors และเรื่อง My Body จะเห็นได้ว่า นักเรียนมีความสามารถในการจำดีขึ้นและคงที่ ดังที่ Atkinson and Shiffrin (1968, อ้างถึงใน Zhu QiongLei , 2559) กล่าวว่า ความจำระยะสั้นหรือความจำทันทีทันใดและความจำระยะยาวนั้น ความจำระยะสั้นเป็นความจำชั่วคราว สิ่งใดก็ตามถ้าอยู่ในความจำระยะสั้นจะต้องได้รับการทบทวนอยู่ตลอดเวลา มิฉะนั้นความจำสิ่งนั้นจะสลายตัวไปอย่างรวดเร็ว ในการทบทวนนั้นเราจะไม่สามารถทบทวนทุกสิ่งทีเข้ามาอยู่ในระบบความจำระยะสั้น ดังนั้นจำนวนที่เราจำได้ในความจำระยะสั้นจึงมีจำกัด การทบทวนป้องกันไม่ให้ความจำสลายตัวไปจากความจำระยะสั้น และถ้าสิ่งใดอยู่ในความจำระยะสั้นเป็นระยะเวลายาวนาน สิ่งนั้นก็จะมีโอกาสฝังตัวในความจำระยะยาว ถ้าเราจำสิ่งใดได้ในความจำระยะเวลายาวนาน สิ่งนั้นก็จะมีโอกาสฝังตัวในความจำระยะยาว ถ้าเราจำสิ่งใดไว้ในความจำระยะยาวสิ่งนั้นก็จะติดอยู่ในความทรงจำตลอดไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ Zhu QiongLei (2559) ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีน โดยใช้แนวคิดของกาเย่ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาดุสิตพณิชยการ กรุงเทพฯ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคงทนในการฟังและการเขียนพินอินภาษาจีน จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ครั้งที่ 2 ที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และณัฐพล คงวิจิตร (2562) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความคงทนในการเรียนไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศส โดยใช้แนวคิดของกาเย่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ร้อยละ 91.43 ของนักเรียนมีคะแนนความคงทนในการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 70)

3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนภาพรวมอยู่ในระดับมาก

($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยคือ ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.26) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 0.35) และด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.40) ด้านครูผู้สอนได้แก่ ครูแก้ไขเมื่อพูดผิด จนพูดได้ถูกต้อง และครูสอนเอาใจใส่ดูแล ทุก ๆ ครั้งที่สอน ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ มีการเรียนรู้เพิ่มขึ้น และ มีการใช้อุปกรณ์ เช่น รูปภาพและบัตรคำ และนักเรียนมีความเข้าใจเรื่องที่เรียนมากขึ้น ด้านผู้เรียน นักเรียนจำคำศัพท์ได้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้สอดคล้องกับ กัณฑ์ฤทัย พิพัฒน์ชยากร (2562) ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมปฏิสัมพันธ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ พบว่า ภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.73) เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.63) ด้านสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.72) และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.84) ตามลำดับ เช่นเดียวกับกับ โอลตา จันทรลอย (2561) ศึกษาเรื่อง การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ($\bar{X} = 2.55$, S.D. = 0.60)

ข้อค้นพบจากการวิจัย

การใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยครูผู้สอนได้ใช้คำถามสั้น ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจในการเรียนรู้ และสิ่งที่ผู้เรียนกำลังเรียนรู้ ซึ่งมีความรู้พื้นฐานเดิมมาบ้าง การเริ่มจากการใช้คำถามง่าย ๆ เป็นการสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถามและสามารถสร้างคำถามได้จากการเรียนรู้ ตัวอย่างเช่น “ What color is it ? ” และครูชี้ไปยังสิ่งต่าง ๆ รอบตัวนักเรียนเพื่อให้นักเรียนตอบคำถาม นักเรียนคิดหาคำตอบจากการเรียนรู้คำศัพท์เรื่องสี หรือครูชี้ไปที่เสื้อแล้วถามว่า “ What is this ? ” นักเรียนก็จะตอบว่า “ This is a shirt.” เป็นต้น ในขณะที่ครูถามและเพื่อนต้องตอบ เพื่อน ๆ ในห้องก็รอคอยฟังคำตอบว่าเพื่อนจะตอบอย่างไร ผิดหรือถูก ถ้าเพื่อนตอบผิด เพื่อนที่ตอบได้ก็จะช่วยเหลือโดยกระซิบบอกคำตอบ สร้างความสุข และความสนุกสนานไปด้วย และการเรียนรู้โดยใช้ทำทางประกอบคำถาม การช่วยเหลือให้ข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนหลังจากการตอบคำถามเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful Learning) ข้อมูลที่มีความหมายจะเก็บบันทึกไว้ในส่วนของความจำระยะยาว ในรูปของเครือข่ายการเชื่อมโยงความจริงต่าง ๆ หรือเป็นมโนทัศน์ที่เรียกว่า schemata สารสนเทศที่สอดคล้องกันกับ sheme ที่มีอยู่นี้จะง่ายต่อการทำความเข้าใจเรียนรู้ และคงอยู่ได้มากกว่าสารสนเทศที่ไม่สอดคล้องกับ scheme ดังกล่าว scheme ที่พัฒนาอย่างดีแล้วจะจัดระบบเป็นลำดับชั้น (hierarchies) คล้ายกับมีหัวข้อรายการที่เชื่อมโยงโยอยู่ใน schemata (Ausubel,1963)

หลังจากที่ครูได้สอนโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 4W1H ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ครูจะให้นักเรียนฝึกตั้งคำถามและตอบคำถามกับเพื่อนในชั้นเรียน การใช้เทคนิคการสอนนี้พบว่านักเรียนให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการสนทนาและเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนและครูผู้สอน ซึ่งวิธีการสอนนี้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น กล้าตอบคำถาม แม้ว่าในช่วงแรกของกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนยังไม่ค่อยกล้าแสดงพูด พูดด้วยเสียงเบา มีความอาย ไม่กล้าพูด ไม่เครียด ไม่น่าเบื่อ มีลักษณะเป็น Interaction เป็นการปฏิบัติจริง (Learning by doing) ซึ่งทำให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยเฉพาะการจดจำคำศัพท์ได้ เพราะเนื่องจากนำมาสร้างเป็นประโยคที่ถูกไวยากรณ์และสมบูรณ์ และนำไปสู่การจำที่คงทนในระยะยาวและการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษในระดับความยากหรือความเข้มข้นต่อไปได้อย่างดียิ่ง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1) บัตรภาพและบัตรคำควรที่ความแข็งแรง มีขนาดภาพที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพื่อเกิดความสะดวกในการฝึกถามตอบคำถามของผู้เรียน และความคงทนของบัตรภาพและบัตรคำ
- 2) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หากมี Native Speaker ช่วยในการออกเสียง คำศัพท์ การถามและตอบคำถามเป็นตัวอย่างให้กับผู้เรียน จะช่วยให้ความสามารถทางการพูดมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ข้อนี้เป็นปัญหาสำหรับตรงเรียนขนาดเล็ก การแก้ไขโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ที่ออกเสียงโดย Native Speaker มาให้นักเรียนได้เรียนรู้

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

การใช้เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อเนื่องจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และอาจใช้เทคนิคการเรียนรู้อื่น ๆ เข้ามาร่วมด้วย เช่น การใช้เกม หรือบทบาทสมมติ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ. สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กันต์ฤทัย พิพัฒน์ชยากร. (2562). *ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมปฏิสัมพันธ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. ,มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- กิตติชัย สุธาลีโนบล. (2541). *ผลการใช้เทคนิคการใช้คำถามของครูที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และพฤติกรรมกลามของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- คณิงนิจ รุ่งโรจน์. (2556). *การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ณัฐพล คงจิตร. (2562). *การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความคงทนในการเรียนไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศส โดยใช้แนวคิดของกาเย่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. ,มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- สันติ ดารกะพงษ์.(2561). *การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม – ตอบ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. ,มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ. (2553). *การเปลี่ยนแปลงโลกของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และพัฒนาสู่ “ครูมืออาชีพ” สมาคมเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และองค์กรอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย. สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.*
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไอลดา จันท์รลอย. (2561). *การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. ,มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- Atkinson, R.C. and Shiffrin, R.M. (1968). “*The Psychology of Learning and motivator : Advances in Research and Theory*”. New York : Academic.

- Ausubel, D. (1963). *The Psychology of Meaningful Verbal Learning*. Grune & Stratton, New York.
- Finochiaro, Mary and Cristtopher Brumfit. (1983). *The Functional National Approach : From Theory to Practice*. New York : Oxford University press.
- Shumin, K. (1997). Factors to consider: Developing adult EFL students' speaking abilities. *English Teaching Forum*. 35 (3), 8. Retrieved from <http://eca.state.gov/forum/vols/vol35/no3/p8.htm>.
- Ur, P. (1998). *A Course in Language Teaching Trainee*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Zhu QiongLei. (2559). ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีน โดยใช้แนวคิดของกาเย่ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัย อาชีวศึกษาดุสิตพณิชยการ กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา หลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.